

skattemyndigheden er enig med den udenlandske skattemyndighed - foretage en tilsvarende transfer pricing forhøjelse i Danmark, således at »dobbelt« ikke-beskatning undgås.

Der vil imidlertid også uden for området af transfer pricing reguleringer være tilfælde, hvor en afgørelse truffet af en udenlandsk skattemyndighed kan føre til dobbeltbeskatning eller »dobbelt« ikke-beskatning af den skattepligtige.

Det foreslås derfor, jf. forslaget til § 35, stk. 1, nr. 4, at bestemmelsen udvides, således at en ændring af skatteansættelsen kan ske uden for de almindelige ansættelsesfrister i alle tilfælde, hvor ændringen er en direkte følge af, at en udenlandsk skattemyndighed har truffet en afgørelse, der har betydning for beskatningen af den skattepligtige dog under betingelse af, at den danske skattemyndighed anerkender den udenlandske skattemyndigheds afgørelse.

Forslaget indebærer, at ændringer af skatteansættelsen til ophævelse af dobbeltbeskatning eller »dobbelt« ikke-beskatning kan gennemføres efter udløbet af de almindelige ansættelsesfrister.

c. Ændring af ansættelsen som følge af Ligningsrådets eller de statslige skattemyndigheders revision, jf. forslaget til skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 6.

Ifølge den gældende § 35, stk. 1, nr. 8, i skattestyrelsesloven kan skattemyndighederne ændre en ansættelse, i det omfang skatteansættelsen består i, at de statslige skattemyndigheder har udnyttet deres revisionskompetence efter skattestyrelseslovens § 14 eller § 19 til at ændre en skatteansættelse foretaget af en lokal skattemyndighed, jf. kap. 1.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at den alene finder anvendelse i relation til Ligningsrådets revision af skatteankenævnskendelser, samt de statslige skattemyndigheders revision af de lokale skattemyndigheders ansættelsesændringer, dels hvor ansættelsen er foretaget inden for den ordinære ansættelsesfrist efter anmodning fra den skattepligtige, jf. forslaget til § 34, stk. 2, dels hvor den lokale skattemyndigheds ansættelse er foretaget efter udløbet af de almindelige ansættelsesfrister, jf. forslaget til skattestyrelseslovens § 35.

De ansættelser, der herefter kan ændres efter bestemmelsen, er karakteriseret ved, at de som regel foretages uden for den ordinære ansættelsesfrist efter skattestyrelseslovens § 34 eller umiddelbart inden udløbet heraf, hvormed der ikke vil være mulighed for revision af ansættelsen inden for den ordinære ansættelsesfrist. Revisionskompetencen vil uden for de

nævnte tilfælde være bundet af de almindelige ansættelsesfrister i § 34.

Endvidere foreslås det, at ansættelsesændringer efter bestemmelsen betinges af, at den skattepligtige inden 3 måneder efter, at skatteankenævnskendelsen er afsagt, henholdsvis ansættelsen er ændret i henhold til § 34, stk. 2, eller § 35, underrettes om, at skatteansættelsen er under revision.

d. Genoptagelse til fordel for den skattepligtige vedrørende spørgsmål, der er påkendt af Landsskatteretten, jf. forslaget til skattestyrelseslovens § 32, og ændring af ansættelsen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt, jf. forslaget til skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 7.

Efter gældende ret kan en landsskatteretskendelse, hvorved myndighedernes afgørelse stadfæstes, anfægtes ved, at den skatte- eller afgiftspligtige anlægger sag ved domstolene. Vurderer Skatteministeriet under retssagen, at ministeriet ikke vil få medhold i sagen, afsluttes sagen ved, at ministeriet tager bekræftende til genmæle. Den skatte- eller afgiftspligtige må ligeledes anlægge sag ved domstolene, uanset at det på forhånd er givet, at ministeriet vil tage bekræftende til genmæle i sagen.

Genoptagelse efter den gældende § 35, stk. 1, nr. 7, i skattestyrelsesloven forudsætter ligeledes, at der foreligger en underkendende dom eller landsskatteretskendelse. Efter denne bestemmelse kan en skatteansættelse således ændres som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en landsskatteretskendelse eller ved en dom fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelsen af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 5 år forud for underkendelsen af praksis.

Det foreslås af procesbesparende grunde, at der indføres en adgang for skatteministeren til at beslutte, at en sag skal genoptages med henblik på ændring af afgørelsen til fordel for den skatte- eller afgiftspligtige, når det på forhånd vurderes, at Skatteministeriet vil tabe sagen, hvis sagen indbringes for domstolene af den skatte- eller afgiftspligtige, jf. forslaget til § 32, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Med forslaget opnås, at en sag kan afsluttes på det tidligst mulige tidspunkt, og at den skatte- eller afgiftspligtige ikke tvinges til at anlægge sagen ved domstolene, hvis det på forhånd er givet, at ministeriet vil tage bekræftende til genmæle i sagen.

Det er tanken, at skatteministeren henlægger kompetencen til at træffe beslutning efter denne bestemmelse til Skatteministeriets departement, ligesom det